

תפ"ח 20862/08/12 - מדינת ישראל נגד ניקולה דמיטרוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 20862-08-12 מדינת ישראל נ' דמיטרוב

בפני: כב' השופט נתן זלוצ'ובר, אב"ד

כב' השופטת יעל רז-לוי

כב' השופט שלמה פרידלנדר

המאשימה: מדינת ישראל על ידי ב"כ - עו"ד רחל אלמקייס

מפמ"ד

נגד

הנאשם: ניקולה דמיטרוב (עצור) על ידי ב"כ - עו"ד נורית שני

גזר דין

השופט נ' זלוצ'ובר:

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בהכרעת הדין מיום 01.06.2015, בעבירת הרצח - עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהכרעת הדין נקבע:

הנאשם והמנוח גנאדי נירנברג עבדו יחד במועדים הרלוונטיים לכתב האישום בבתי הזיקוק באשדוד.

הנאשם והמנוח היו מסוכסכים על רקע חשדו של המנוח, שהנאשם הזיק לרכבו. ביום חמישי 09.08.2012, המנוח בעט ברכבו של הנאשם ואמר לו "נראה מה יהיה".

עקב אירוע זה, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לרצוח את המנוח, וביום 12.08.2012 הנאשם הגיע לבתי הזיקוק, הצטייד במוט ברזל והמתין לבואו של המנוח כשהוא מתחבא מאחורי מלגזה שעמדה בסמוך למכולה. כשהמנוח הגיע אל המכולה, יצא הנאשם ממחבואו מאחורי המלגזה, כשבידו מוט הברזל, הכה את המנוח 3 מכות חזקות בראשו וברח מהמקום דרך הגדר, שלידה הניח את מוט הברזל, אל שער בתי הזיקוק, בשעה שהוא מותיר את המנוח חבול ומדמם בראשו, מבלי לסייע לו או להזעיק כוחות הצלה. זמן מה לאחר מכן, הגיע אל המכולה אחד העובדים ומצא את המנוח במכולה כשהוא חבול ונטול הכרה. המנוח פונה לבית החולים במצב של נזק חבלתי חמור למוח, שבעקבותיו היה במצב ניורולוגי חמור - תרדמת.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, המנוח אושפז במחלקת נירוכירורגיה בבית החולים כשהוא סובל משברים מרובים בעצמות הגולגולת באזור הקדקוד בעצם המצחית משני הצדדים ועם שבר החוצה את הקיר הקדמי של הסינוס המצחי הימני ונזקים רבים וקשים ביותר, כמתואר בהכרעת הדין. במהלך אשפוזו, נותח המנוח בראשו להורדת עצמות הגולגולת

לשם ניקוז הדימום, לאחר הניתוח חלה בדלקת ראות ו-ARDS. בתאריך 29.09.2012 הועבר המנוח להמשך אשפוז וטיפול למחלקה פנימית גריאטרית בבית החולים. במהלך אשפוזו סבל מדלקת ראות, דלקת בדרכי השתן ופצעי לחץ בדרגות 3 ו-4 באזור האגן והירכיים. בתאריך 30.05.2012 הועבר המנוח להמשך טיפול במסגרת סיעודית מורכבת ובמהלך שהותו שם היה במצב ירוד מאוד, ללא הכרה בסטטוס וגטיבי ("צמח"). בשלב כלשהו החלה עליית חום גבוה וזיהום חיידקי. בתאריך 26.12.2013 המנוח נפטר.

מותו של המנוח נגרם כתוצאה מחבלת הראש החמורה שגרם לה הנאשם במעשיו.

תסקיר נפגעי העבירה

מתסקיר נפגעי העבירה עולה, כי המנוח הותיר אחריו הורים, אחות ושתי בנות.

אמו של המנוח תיארה את התקופה שקדמה לפגיעה במנוח כתקופה טובה, שבה הקשר ביניהם התהדק, המנוח עבר לגור בביתם וסייע להם רבות. לאחר הפגיעה, נהגה לבקרו בבית החולים, על אף הקושי הכלכלי והנפשי הכרוך בכך. האם תיארה את מצבו הפיזי הקשה של המנוח לאחר הפגיעה והציגה תמונות של המנוח על מנת להמחיש את הנזק הפיזי שנגרם לו - שקע עמוק מאוד בגולגולת. האם תיארה את הסבל והכאב שחוותה כאשר ראתה את בנה הולך ונחלש מיום ליום וצפתה מן הצד כיצד החיים עוזבים את גופו של המנוח. האם תיארה אף את הידרדרות מצבה הרפואי והנפשי בעקבות הפגיעה ומותו של המנוח. לדבריה, היא איבדה את שמחת החיים, מרבה להסתגר בביתה וחרדה לשלומם, בריאותם ושלמותם של קרוביה.

הנסיבות האכזריות של הפגיעה במנוח ומותו מגבירים את הקושי שלה להכיל ולעכל את החוויה הטראומטית.

אביו של המנוח תיאר את התקופה לפני הפגיעה, שבה עבר המנוח לגור עימם, כתקופה מיוחדת ומגבשת עבורם שהגבירה את תחושת הביטחון שלו, לצד בנו. לדבריו, לאחר הפגיעה במנוח וכיום לאחר מותו, הוא חש פחות מוגן. כמו כן, המנוח נהג לסייע להם רבות וכיום, חרף ניתוח לב עקב סתימת עורקים שעבר, הוא נאלץ לחזור לעבודה ולפרנס את בני המשפחה.

בתו הבכורה של המנוח (בת 22) תיארה קשר קרוב ומיוחד בינה והמנוח מאז שהיתה צעירה מאוד. המנוח היווה דמות הורית מרכזית בחייה. לדבריה, התקופה לפני הפגיעה במנוח היתה תקופה טובה עבורה, היא סיימה את לימודיה בתיכון והתגייסה לצה"ל. ההודעה על פציעתו הקשה של אביה, היוותה זעזוע קשה מנשוא עבורה. הקושי להתמודד עם אובדן דמות האב כפי שהכירה וחוסר הוודאות לגבי מצבו, הובילו להידרדרות קשה במסלול חייה, כפי שמפורט בתסקיר.

בתו הצעירה של המנוח (בת 18) ממרה בבכי במשך כל השיחה עם עורכת התסקיר. לדבריה, היא חידשה את הקשר עם אביה כחצי שנה לפני הפגיעה, לאחר שהיה ביניהם נתק בעקבות גירושי הוריה. היא תיארה את הזעזוע שחוותה בביקורה הראשון בבית החולים, כאשר ראתה את אביה כה רזה, מפחיד ומעוות. לדבריה, הדרך האכזרית בה הותקף אביה גרמה לה להבין, כי העולם אינו מקום בטוח ופגיעה ביכולת שלה לתת אמון בסובבים אותה. לדבריה, היא חווה עד היום קושי להירדם, מצבי דיכאון לצד שינויים קיצוניים במצבי הרוח, חרדה לחייה, פגיעה בתחושת ההנאה והשמחה, מחשבות טורדניות, זיכרונות שצפים ללא שליטה וחוסר שקט. חוסר הוודאות לגבי מצבו של אביה במהלך התקופה שבה שהה בתרדמת פגע ביכולת הריכוז והפניות שלה ללימודים. כתוצאה מכך הישגיה הלימודיים ירדו ובכיתה יא היא נאלצה לעבור לבי"ס מקצועי. ההודעה על מות אביה וההלוויה היו חוויה מפחידה עבורה, כאשר ראתה כיצד בני משפחתה

מתפרקים מבלי שהיתה לה יכולת לסייע להם. לדבריה, היא מרבה לחשוב כיצד יראו שמחות ואירועים משמעותיים בחייה ללא נוכחות אביה, כפי שקרה לאחרונה בטקס סיום ביה"ס.

הטיעונים לעונש

אם המנוח ובתו הבכורה של המנוח העידו לעניין העונש.

האם הציגה בפני בית המשפט תמונות של המנוח - כיצד היה נראה לפני הפגיעה ולאחריה, בכתה ואמרה שכבר אין לה בן.

ביתו של המנוח אמרה שאביה היה הכתף היחידה שהיתה לה והיא איבדה את האדם היחיד שהיה אכפת לו ממנה ובעצם איבדה חלק מעצמה.

לאור העובדה שלצד עבירת הרצח קבוע בחוק העונשין עונש חובה של מאסר עולם, הצדדים התמקדו בטיעוניהם בסכום הפיצויים שיושת על הנאשם במסגרת גזר הדין.

ב"כ המאשימה ציינה, כי מלבד עונש של מאסר עולם הקבוע בחוק, יש להטיל על הנאשם פיצויים משמעותיים לטובת משפחת המנוח - שתי בנותיו והוריו לאור הנזקים המשמעותיים שנגרמו להם, כפי שעולה מתסקיר נפגעי העבירה. לדבריה, לעניין הפיצויים, בהתאם לגזרי דין, אין מקום להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם שכן החיוב בפיצויים מהווה אמירה ערכית מוסרית והוא נועד להעניק מזור לנפגעי העבירה בהליך השיקום והטיפול לו הם זקוקים ואינו בא תחת האובדן הקשה. סכום הפיצוי המקסימאלי הקבוע בחוק הוא 258,000 ₪.

ב"כ הנאשם ציינה, כי הנאשם בן 64, ללא משפחה וללא ילדים, אשתו עזבה אותו במהלך ההליך המשפטי והוא צפוי לסיים את חייו מאחורי סורג ובריח. לדבריה, הנאשם חסר כל וחרף העובדה שלפי מגמת הפסיקה אין להתחשב במצבו הכלכלי של המנוח בקביעת הפיצויים, ישנה מטרה, כי הפיצוי ישולם למשפחת המנוח ואם יוטל על הנאשם סכום גבוה, הוא לא יוכל לעמוד בו. בהתאם לאמור, ביקשה ב"כ הנאשם שלא להכביד על הנאשם בנוגע לרכיב הכספי.

חרף העובדה שהוסבר לנאשם, כי הכרעת הדין כבר ניתנה וזהו שלב הטיעונים לעונש, הנאשם בחר לציין, כי המנוח הוא שהתחיל את "הברדק" ושאינו מסכים עם קביעת בית המשפט, כי הוא רצח את המנוח ואף אמר **"משפחה שלו, מתי שהוא נולד, לא לימדו אותו מה טוב ומה לא טוב ואיפה הגבול. זה בעיה שלהם יסודית"**, פנה ללא רשות לאם המנוחה והטיח בה דברים אלה.

דין

מדובר במקרה רצח מזעזע שבוצע בעקבות סכסוך סתמי ותוך זילות בלתי נתפסת בחיי אדם.

הנאשם והמנוח היו מסוכסכים על רקע חשדו של המנוח, כי הנאשם הזיק לרכבו. סכסוך זה הוא שכנראה הביא את הנאשם לפגוע באופן קשה מאוד במנוח, שהיה במשך שנה ו-4 חודשים מאושפז ללא הכרה עד שנפטר.

עיון בתמונות המזעזעות שתיעדו את מצב ראשו של המנוח לאחר הפגיעה, ממחיש את עוצמת הפגיעה ואת הנזק הקשה

לגולגולת. מכאן מובן, ואף צפוי, שמצבו הפיזי של המנוח לאחר הפגיעה האנושה בו, היה טראומטי מאוד ומזעזע עבור בני המשפחה.

תסקיר נפגעי העבירה מתאר בהרחבה את הנזקים המשמעותיים שנגרמו לבני משפחתו של המנוח בעקבות מותו. בנותיו של המנוח היו בנות 15 ו-18 בזמן הפגיעה ונאלצו לראות את אביהן במצב פיזי קשה ביותר ובתרדמת במשך שנה ו-4 חודשים עד שנפטר ונלקח מחייהן.

המנוח היה איש בריא שכוחו במוותו וחיוו נגדעו באכזריות, כאשר הנאשם החליט להמיתו בשל סכסוך סתמי. מותו של המנוח, גדע את שגרת חייהם של בני משפחתו ושמט את הקרקע סביב תחושת הביטחון שהיתה מנת חלקם עובר לפגיעה. בני משפחתו כבר אינם מאמינים, כי העולם הוא מקום בטוח והם סובלים מחרדות. אמו ובתו של המנוח אף העידו בפני בית המשפט על הכאב, הסבל והתהפוכות שהתרחשו בחייהן בעקבות מותו המיותר של המנוח. לא רק שהמנוח היווה עוגן כלכלי למשפחתו, אלא שנראה שהנפגעים יאלצו להשקיע משאבים כלכליים מרובים בטיפול, שיזקקו לו.

סעיף 77 לחוק העונשין קובע את תקרת הפיצוי שניתן להשית על נאשם במסגרת גזר הדין וכחלק מהעונש בהליך הפלילי:

"77. (א) הורשע אדם, רשאי בית המשפט לחייבו, בשל כל אחת מן העבירות שהורשע בהן, לשלם לאדם שניזוק על ידי העבירה סכום שלא יעלה על 258,000 שקלים חדשים לפיצוי הנזק או הסבל שנגרם לו."

סעיף זה פורש כעוסק בפיצוי שתכליתו ומהותו אזרחית - הפיצוי שנפסק מכוח סעיף זה אינו בבחינת עונש נוסף שמוטל על הנאשם בגין ביצוע העבירה, אלא הוא פיצוי עבור סבל או נזק שנגרם לנפגע העבירה.

בעפ 6452/09 קאסם עלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.07.2010) נקבע, כי:

"הפיצוי האמור הינו בעל רכיב אזרחי דומיננטי אך הוא מושפע מסביבתו הפלילית ומהנורמות המאפיינות אותה, ולפיכך הוא בעל מספר תכליות שונות, בהן: מתן סעד מידי לנפגע העבירה, מבלי שייאלץ להמתין לסיום ההליכים האזרחיים בעניינו ולעיתים אף יחסך ממנו, אם יסתפק בסכום הפיצוי, המפגש המחודש עם העברין שפגע בו במסגרת הליכים אזרחיים; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע, העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי ואף יסוד של היטהרות לעברין עצמו"

לעניין היעדר יכולתו של הנאשם לשאת בתשלום פיצוי גבוה, הלכה היא, כי יכולתו הכלכלית של העברין אינה מהווה שיקול בקביעת שיעור הפיצוי לטובת נפגעי העבירה (ראו לעניין זה ע"פ 329/13 סגונדו לוי ורגס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.3.2014)).

מגמת הפסיקה היא השתת פיצוי גבוה במקרים שבהם מדובר בעבירות חמורות כגון רצח, אשר בהן הנזק והסבל שנגרם למשפחת המנוח בלתי ניתן לכימות והוא נועד להקל ולו במעט על בני משפחתו של המנוח בהתמודדותם עם האובדן (ראו לעניין זה ע"פ 6304/12 אלכסנדר ספרונב נ' מדינת ישראל, ע"פ 5761/05 וחידי מג'דלאוי נ' מדינת ישראל).

בענייננו, הנזק והסבל שנגרם למנוח, שהיה שרוי בתרדמת במשך שנה וארבעה חודשים, ולבני משפחתו, הן בעקבות

הפגיעה, בתקופת האשפוז הארוכה ובייחוד היום לאחר מותו, הוא רב מאוד. המנוח היה צעיר במותו, כבן 42, ובנותיו צעירות.

על האמור יש להוסיף, כי גם כיום, לאחר שכבר ניתנה הכרעת הדין ולאחר שנקבע, כי הנאשם רצח את המנוח, לא הביע הנאשם אמפתיה אלא בחר להשמיע במסגרת הטיעונים לעונש טענות קשות נגד המנוח ובני משפחתו שרק מעצימות ומגבירות את סבלם וכאבם. בני משפחתו של המנוח הביעו נכונות להשתלב בהליך טיפולי, אשר יסייע להם להתמודד עם תחושת האובדן.

לאור כל האמור, אנו קובעים:

א. בהתאם להוראת סעיף 300(א) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** אנו דנים את הנאשם למאסר עולם.

ב. הנאשם יפצה את משפחת המנוח בסך של 258,000 ₪, כאשר 1/3 מסכום זה יקבלו הורי המנוח ביחד ולחוד ו- 1/3 מסכום זה תקבל כל אחת משתי בנותיו של המנוח (דהיינו, הורי המנוח יקבלו סך של 86,000 ₪ וכל אחת מבנותיו תקבל 86,000 ₪).

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ו, 21 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוצובר, שופט אב"ד